

Hur kan opinionsarbetet stärkas?

Läkartidningens ledarsida har, liksom åtskilligt annat i tidningen, ändrat karaktär under det senaste halvåret. Målet med alla åtgärder är att erbjuda läsarna en helhet som de kan känna samhörighet och trivsel med – både som yrkesutövare och som individer med ett liv även utanför kliniken, vårdcentralen, mottagningen eller laboratoriet.

Förr användes ofta begreppet »liv- och husorgan» som en term för en tidning som en viss läsekrets knappast kunde tänka sig att undvara. Att döma av de många reaktioner som redaktionen fått brev- och telefonledes har vi läsekretsens med oss i vår strävan att fylla denna funktion.

Läkartidningen måste gå i takt med utvecklingen i samhället, i tänkesätt och livsstil, i teknik och kunskapsmassa osv. Professionellt har läkarna många gemensamma intressen – men också rent personliga preferenser ifråga om t ex kultur, fritidsaktiviteter eller politik.

Frågan är – kan vi även på denna »startsida» i Läkartidningen spegla denna mångfald inom kåren? Hur går det att förena med tidningens roll även som tolk för organisationsdemokratiskt förankrade ståndpunkter?

Den mest påfallande nyheten när det gäller ledarsidan är sannolikt att ledarskribenten inte längre är anonym. En annan – just därför inte lika genomskinlig – förändring är att författarna har blivit fler: Undertecknads mångåriga »monopol» har brutits, till glädje kanske inte enbart för läsarna... En tredje tydlig innovation är att ämnesvalet blivit åtskilligt mer varierat och inte enbart inriktat på sjukvårdspolicy.

Läkartidningen är ett organ för Sveriges läkarförbund, och tills nyligen har ledarsidans inriktning varit att så entydigt som möjligt spegla Läkarförbundets officiella linje. Ledarskribenten har främst kanaliserat ståndpunkter så som de på skilda sätt vuxit fram inom organisationen.

I situationer där relevanta beslut saknats men där en snabb kommentar ändå varit önskvärd har det oftast gått

att formulera en värdering grundad på analogier och erfarenhetsmässiga analyser. Detta har vanligen skett i samråd med centrala förbundstjänstemän.

Alldeles givet kommer Läkartidningen även i framtiden att fylla funktionen som språkrör för förbundet i angelägna frågor. Frågan nu gäller hur tidningens – och därmed Läkarförbundets – opinionsbildande roll i den allmänna debatten kan förstärkas för att ännu bättre nå ut även till beslutsfattare i läkarnas omvärld.

Punkter som kan diskuteras är t ex hur frekvent, i vilken utformning och med vilken placering inom tidningens varierade mix som detta opinionsmaterial får den bästa genomslagskraften. Ännu en viktig aspekt är ju att det inte bör råda någon tveksamhet om att den framförda åsikten just är ett ställningstagande i förbundets namn.

I den redaktionella diskussionen ingår bl a tankar på att mera systematiskt presentera nyhetsmaterial med anknytning till Läkarförbundets löpande fackliga arbete. Om detta praktiskt är genomförbart återstår ännu att se, men kanske vore då sådana »förbundssidor» även rätt miljö för de förbundsspecifika ledarna?

En erfarenhet från den gångna sexmånadersperiodens mera varierade utformning av ledarsidan är möjligen att färre men tyngre förbundsledare kan få ett ökat uppmärksamhetsvärde. Ett mera sparsmakat urval av ämnen och fler skribenter med fräscha argument borde kunna bidra till att opinionsbildningen blir till angelägen läsning för fler.

Läsarna är välkomna att ge sin syn på frågan och komma med förslag och önskemål.

Uno Kärrik
ansvarig för opinion och debatt

Marianne Cederblad

Välfärden sviktar för utsatta barn

Välfärdssveriges skyddsnät för de barn som behöver extra stöd har blivit allt grovmaskigare. Nedskärningarna inom barnomsorg, skola och hälsovård har gått för långt, säger barn- och ungdomspsykiatern Marianne Cederblad i en intervju.

De barn som hamnar utanför skyddsnätet och sackar efter får det allt tuffare. Hur många ska gå förlorade i kriminalitet och missbruk?

Sidan 372

Fågelinfluensan – är faran över?

Tiotal miljoner människor dog efter 1918 i grisinfluensan – spanska sjukan. Det är en bakgrund till dagens oro över spridningen av fågelinfluensan i Hongkong.

Under ett halvår har dock bara ca 20 personer i Hongkong insjuknat, och sannolikt är spridningsrisken inte så stor. »Men så länge nya fall konstateras kan man inte helt blåsa faran över», skriver Annika Linde vid Smittskyddsinstitutet.

Sidan 358